

STAN ILLINOIS
KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA
STANU ILLINOIS
Martin R. Castro, Przewodniczący
N. Keith Chambers, Dyrektor wykonawczy

KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS 2013 SPRAWOZDANIE ROCZNE

SZANOWNY PAN GUBERNATOR PAT QUINN

NASZA MISJA

Komisja Praw Człowieka Stanu Illinois (ang. Illinois Human Rights Commission) zajmuje się promowaniem wolności, zwalczając bezprawną dyskryminację, zgodnie z zapisami **Ustawy o prawach człowieka stanu Illinois** (ang. Illinois Human Rights Act) oraz zapewnia neutralne forum do rozpatrywania skarg o dyskryminację wystosowanych w oparciu o wyżej wymienionej **Ustawę**.

Ustawa zabrania...

dyskryminacyjnego traktowania w kwestiach dotyczących zatrudnienia, przyznawania kredytów, dostępu do miejsc publicznych oraz transakcji na rynku nieruchomości ze względu na rasę, kolor skóry, religię, płeć (w tym dyskryminację w postaci molestowania seksualnego), narodowość, pochodzenie, status wojskowy, wiek (40 lat lub więcej), przyznany status ochronny, stan cywilny, orientację seksualną (w tym tożsamość płciową), zwolnienie ze służby wojskowej oraz niepełnosprawność fizyczną lub umysłową. **Ustawa** zabrania również molestowania seksualnego w instytucjach edukacyjnych, dyskryminacji w zatrudnieniu ze względu na obywatelstwo i karalność oraz dyskryminacji w sprawach dotyczących transakcji na rynku nieruchomości ze względu na status rodzinny.

Naszym głównym obowiązkiem jest...

bezstronne wyjaśnianie przypadków bezprawnej dyskryminacji zgodnie z definicją podaną w stanowej **Ustawie o prawach człowieka** (ang. Illinois Human Rights Act) oraz promocja wśród opinii publicznej informacji na temat danej **Ustawy i Komisji**.

Podstawowe wartości, którymi kieruje się Komisja, zakładają zapewnienie profesjonalnej, kompetentnej, wydajnej i skutecznej obsługi wszystkim osobom poszukującym informacji oraz tym, których sprawy są rozpatrywane przez Komisję.

List skierowany do Szanownego Pana Gubernatora Pata Quinna, Członków Zgromadzenia Ogólnego i Mieszkańców Stanu Illinois:

Komisja Praw Człowieka Stanu Illinois niniejszym przekazuje Państwu sprawozdanie roczne za rok obrachunkowy 2013.

Dzięki stałemu wsparciu ze strony Biura Gubernatora Pata Quinna oraz stanowego ciała ustawodawczego, w tym roku w dalszym ciągu z powodzeniem wypełniamy nasze zobowiązania wynikające z posiadanego mandatu, aby zapewnić wszystkim obywatelom stanu Illinois dostęp do sprawiedliwego i bezstronnego forum, umożliwiającego rozpatrywanie skarg osób, które ucierpiały z powodu dyskryminacji bądź zostały o nią oskarżone, zgodnie z zapisami stanowej Ustawy o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act) – 775 ILCS 5/1-101 i kolejne.

W tym roku nasz naród oraz mieszkańcy stanu byli świadkami przełomowych wydarzeń w historii walki o prawa człowieka i obywatela. Obchodziliśmy 150. rocznicę wydania przez prezydenta Abrahama Lincolna Proklamacji Emancypacji, a także 50-lecie pamiętnego Marszu na Waszyngton zorganizowanego przez wielbionego dr Martina Luthera Kinga Jr. Te dwa wydarzenia są nierozdzielnie związane z powstaniem oraz kontynuacją misji przez Komisję Praw Człowieka Stanu Illinois (ang. Illinois Human Rights Commission). Obietnice dane w trakcie wyżej wymienionych wydarzeń pod wieloma względami pozostają niespełnione. Dlatego właśnie tak istotna jest praca Komisji, która nieustannie podejmuje wysiłki ku temu, by marzenia o równości się spełniły. Dla przykładu, w tym roku kontynuujemy naszą misję ukierunkowywania kariery kolejnej generacji młodych prawników walczących o prawa człowieka i prawa obywatelskie dzięki programowi stypendialnemu im. gubernatora Edwarda Colesa (ang. Gov. Edward Coles Fellows), w imię uhonorowania poglądu gubernatora Colesa, iż stan Illinois powinien być stanem ludzi wolnych, a nie niewolników.

Komisja cieszy się opinią instytucji stosującej najlepsze praktyki ochrony praw obywatelskich i praw człowieka, co zaowocowało wizytami przedstawicieli zagranicznych władz, którzy pragną wzorować swoje systemy orzekania o dyskryminacji na naszym modelu. Komisja w tym roku nadal kładła duży nacisk na działania na rzecz społeczności i ma zamiar zwiększyć ich zakres w kolejnym roku podatkowym dzięki ustanowieniu Komitetu ds. Działań na rzecz Lokalnej Społeczności (ang. Community Outreach Committee).

Kontynuowaliśmy także świadczenie usług w ramach wsparcia administracyjnego dla Komisji Stanu Illinois ds. Przeciwdziałania Torturom (ang. Torture Inquiry and Relief Commission). W imieniu Komisji dziękujemy za ogromne i nieustannie udzielane wsparcie z Państwa strony.

Martin R. Castro, Przewodniczący, Komisja Praw Człowieka

STRESZCZENIE SPRAWY NR 1

**Michael Hardy & Florence Hardy
KONTRA U.S. Bancorp i in.**

(Wniosek o rozpatrzenie:

Dyskryminacja w kwestii finansowania
ze względu na „domniemaną” rasę)

Strona powodowa, którą są osoby pochodzenia afroamerykańskiego, planowała kupno domu na jednym z osiedli w Chicago, które ze względu na skład demograficzny oraz historię wiąże się z Afroamerykanami, przedstawicielami klasy średniej. Strona powodowa wystąpiła do strony pozwanej o pożyczkę. Strona powodowa oświadczyła, iż cały proces przebiegał telefonicznie. We wniosku o pożyczkę rasa strony powodowej określona została jako "biała". Strona pozwana odmówiła udzielenia pożyczki rzekomo kwestionując fakt, iż strona powodowa będzie wykorzystwała nieruchomość jako swoje główne miejsce zamieszkania. Strona powodowa zarzuciła stronie pozwanej, iż odmawia pożyczki, ponieważ przyjmuje, że kolor skóry powodów jest biały, co z kolei skłoniło ich do założenia, iż biali mogą planować zakup nieruchomości w dzielnicy zamieszkałej głównie przez Afroamerykanów, wyłącznie w celach inwestycyjnych.

Departament Praw Człowieka Stanu Illinois oddalił sprawę z powodu braku właściwości sądu. W odpowiedzi na petycję strony powodowej o rozpatrzenie sprawy, Departament orzekł, iż domniemana rasa nie stanowi osobnej grupy w świetle Ustawy o prawach człowieka stanu Illinois (ang. Illinois Human Rights Act – HRA).

Niemniej jednak, strona powodowa usiłowała dowieść, iż intencja ustawodawcza rozporządzeń dotyczących uczciwych praktyk mieszkaniowych wykazuje, że osądzenie faktów powinno skupiać się na motywacji strony pozwanej do danych działań, a nie na rzeczywistej przynależności strony powodowej do którejkolwiek z grup zdefiniowanych w Ustawie.

Komisja orzekła, iż zarzuty mogły wymagać odwołania się do HRA, jako iż decyzja pozwanego w sprawie przyznania środków finansowych mogła być rzeczywiście podjęta na podstawie koloru skóry strony powodowej. W związku z powyższym Komisja zadecydowała, że Departament powinien przeprowadzić dochodzenie oraz że decyzja o oddaleniu zarzutów powinna zostać cofnięta.

KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS

6 grudnia 1976 roku były gubernator James R. Thompson podpisał stanową Ustawę o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act), 775 ILCS 5/1-101 i kolejne. Ustawa ta stworzyła najobszerniejszą w historii Illinois podstawę do ochrony praw obywatelskich mieszkańców stanu. Na mocy ustawy powołano do życia podwójny aparat egzekucyjny: Departament zajmujący się dochodzeniami w sprawie zarzutów o dyskryminację oraz Komisję rozpatrującą skargi dotyczące naruszenia praw obywatelskich w zakresie mieszkalnictwa, zatrudnienia, dostępu do obiektów publicznych, wyższego wykształcenia oraz kredytów finansowych. Zarzuty o dyskryminację mogą być przedstawiane Komisji przez osoby fizyczne, grupy i/lub, w niektórych okolicznościach, przez Dyrektora Departamentu Praw Człowieka. Departament lub strona powodowa mogą przedstawić Komisji skargę dotyczącą naruszenia praw obywatelskich. Tego rodzaju skargi są rozpatrywane zgodnie z ustępem 8A-102 i 8B-102 Ustawy.

Komisja Praw Człowieka (ang. Human Rights Commission – HRC) prowadzi biura w Chicago oraz Springfield. W skład HRC wchodzi trzynastu komisarzy, dyrektor wykonawczy, naczelny sędzia prawa administracyjnego, zastępca naczelnego sędziego prawa administracyjnego oraz siedmiu sędziów prawa administracyjnego, główny doradca podatkowy, główny radca prawny, zastępca głównego radcy prawnego i asystent głównego radcy prawnego, a także personel administracyjny.

STRESZCZENIE SPRAWY NR 2

Ronald Smith kontra Uniwersytet Stanu Illinois w Chicago

(Wniosek o rozpatrzenie:
Dyskryminacja w zakresie
zatrudnienia ze względu na
orientację seksualną)

Strona powodowa oskarżyła stronę pozwaną, iż ta zwolniła ją z pracy z powodu orientacji homoseksualnej. Departament Praw Człowieka Stanu Illinois oddalił sprawę z powodu braku właściwości sądu. Departament oświadczył, iż zarzuty strony powodowej nie zostały złożone w terminie, czyli w ciągu 180 dni od rzekomego naruszenia praw obywatelskich/nieprawnych działań, tak jak to określono w Ustępie 7A-102(A)(1) Ustawy o prawach człowieka (ang. Human Rights Act).

We wniosku o rozpatrzenie złożonym do Komisji strona powodowa zakwestionowała decyzję Departamentu, aby datę poinformowania go o zwolnieniu potraktować jako datę domniemanego naruszenia praw obywatelskich. Zdaniem powoda Departament za datę naruszenia przepisów powinien uznać datę zakończenia jego stosunku pracy (ostatni dzień zatrudnienia), od której powinno zostać odliczane ustawowe 180 dni. Poza tym powód starał się dowieść, iż zastosowanie daty wypowiedzenia zamiast daty zakończenia stosunku pracy pozwoliło stronie pozwanej działać wedle innych zasad, co dało jej znaczącą przewagę w procesie.

Komisja podtrzymała decyzję o oddaleniu zarzutu z powodu braku właściwości. Komisja orzekła, iż niezgodne z prawem działania miały miejsce, gdy zawiadomienie z informacją o dacie zakończeniu trwania stosunku pracy wydane przez stronę pozwaną dotarło do powoda. W danym momencie powód wiedział lub też powinien mieć świadomość naruszenia praw obywatelskich/działania niezgodnych z prawem, tj., wiedział, iż nie będzie dłużej zatrudniony u pozwanego. W związku z powyższym Komisja uznała, że Departament właściwie określił zaskarżoną datę będącą punktem wyjścia do obliczenia terminu 180 dni.

WNIOSEK O ROZPATRZENIE

Jeśli Departament Praw Człowieka Stanu Illinois (ang. Illinois Department of Human Rights – DHR) oddała zarzut ze względu na brak wystarczających dowodów na dyskryminację, strona powodowa może złożyć wniosek o rozpatrzenie sprawy przez HRC lub złożyć skargę w sądzie okręgowym w terminie 90 dni od otrzymania zawiadomienia o oddaleniu zarzutu. Jeśli DHR stwierdza niestawiennictwo lub oddała zarzut w związku z nieobecnością na posiedzeniu ustalającym stan faktyczny, strona powodowa może złożyć wniosek o rozpatrzenie przez HRC lub złożyć skargę w sądzie okręgowym w terminie 90 dni od otrzymania zawiadomienia. Od decyzji podjętej przez HRC można się odwołać do właściwego sądu apelacyjnego.

WNOSZENIE SKARGI

Jeśli DHR znajdzie dowody wskazujące na dyskryminację i wyda zawiadomienie w celu umożliwienia dalszego postępowania w sprawie, strona powodowa jest zobowiązana do: (1) złożenia skargi we właściwym sądzie okręgowym w terminie 90 dni od otrzymania zawiadomienia lub (2) zwrócenia się z wnioskiem do DHR o złożenie w imieniu strony powodowej skargi do HRC w ciągu 30 dni od otrzymania zawiadomienia. Jeśli DHR nie zakończy dochodzenia w ciągu 365 dni bądź w innym uzgodnionym wcześniej przedłużonym terminie, wówczas strona powodowa dysponuje terminem 90 dni, aby: (1) złożyć skargę w HRC lub (2) złożyć skargę we właściwym sądzie okręgowym.

ZARZĄDZENIE DOTYCZĄCE MEMORANDUM POPRZEDZAJĄCEGO ROZPRAWĘ

Nie później niż w terminie 14 dni przed wyznaczoną datą rozprawy wszystkie strony wspólnie przygotowują i przekazują przewodniczącemu rozprawie sędziemu prawa administracyjnego (ang. Administrative Law Judge – ALJ) działającemu z ramienia HRC memorandum poprzedzające rozprawę. Strona powodowa powinna przygotować pierwszy projekt dokumentu i przekazać go stronie pozwanej w terminie co najmniej 14 dni przed terminem przekazania memorandum sędziemu. Przewodniczący rozprawie ALJ może zrezygnować z przygotowania memorandum, jeśli któraś ze stron nie jest reprezentowana przez adwokata. Niemniej jednak zdecydowanie zaleca się korzystanie z usług adwokata.

ROZPRAWA

Data rozprawy przed ALJ zostaje wyznaczona w terminie od 30 do 90 dni liczonych od momentu złożeniu skargi do HRC. Po rozprawie sędzie (ALJ) wydaje zalecane orzeczenie oraz decyzję (ang. Recommended Order and Decision – ROD). Jeśli któraś ze stron nie zgadza się z ROD, może zgłosić sprzeciw; orzeczenie zostanie wówczas rozpatrzone przez trzyosobowy panel Komisarzy. Panel może podtrzymać, oddalić lub zmienić ROD albo przekazać je do ponownego rozpatrzenia przez sędziego administracyjnego. Jeśli ROD zostanie przyjęte, staje się ono ostateczną decyzją HRC. Od decyzji ostatecznej HRC można odwołać się do właściwego sądu apelacyjnego.

ROZPATRZENIE SPRAWY PRZEZ SĄD

Wniosek o rozpatrzenie ostatecznego orzeczenia Komisji należy złożyć we właściwym sądzie apelacyjnym stanu Illinois w terminie 35 dni od daty dostarczenia stronie decyzji, o której rozpatrzenie dana strona wnioskowała.

UGODY

Po złożeniu przez Departament propozycji ugody, Komisja w postaci trzyosobowego panelu Komisarzy ustala, czy daną ugodę należy zaaprobować, czy też nie. Strony mogą zawrzeć ugodę niezależnie od decyzji Komisji. Jeśli jednak strony pragną, aby Komisja zachowała właściwość egzekucyjną, porozumienie musi koniecznie zostać przedstawione na piśmie i przedstawione Komisji do zatwierdzenia. Aprobata jest udzielana w postaci orzeczenia aprobowanego ugody i oddalającego sprawę.

PUBLIKACJA OPINII

Decyzje Komisji lub jej paneli, zarówno te podejmowane na wniosek o rozpatrzenie sprawy, jak i w przypadku skargi, są publikowane w terminie 120 dni od dostarczenia stronom pisemnej decyzji. Decyzje Komisji są udostępniane na stronie internetowej www.state.il.us/ihrc.

STRESZCZENIE SPRAWY NR 3

James Abernathy kontra Dwight Welch

(Wniosek o rozpatrzenie: odwet)

Strona powodowa oskarżyła stronę pozwaną, czyli Dwight Welch, Mayor City of Country Club Hills, o przeniesienie go na niższe stanowisko jako działanie odwetowe za wcześniejsze złożenie przez powoda skargi o dyskryminację. Departament Praw Człowieka Stanu Illinois oddalił sprawę z powodu braku właściwości sądu. Departament orzekł, iż pozwany działał w ramach czynności służbowych jako reprezentant City of Country Club Hills, a w związku z tym, zgodnie z zapisami Ustawy o prawach człowieka, nie mógł być pociągnięty do indywidualnej odpowiedzialności za działania odwetowe, o które został oskarżony.

Powód wniósł odwołanie od decyzji Departamentu o oddaleniu zarzutów, starając się dowieść przed Komisją, iż Ustawa zezwala na pociągnięcie do odpowiedzialności indywidualnej za odwet oraz pomoc i podleganie do tego typu działań, powołując się na zapisy Ustępu 6-101(A) oraz (B) wyżej wymienionej Ustawy.

Komisja podtrzymała decyzję o oddaleniu zarzutu. Komisja orzekła, iż zazwyczaj, w przypadku gdy osoba jest pracownikiem lub reprezentantem firmy i podejmuje działania w ramach swoich czynności służbowych – jako pracownik lub jako reprezentant firmy – oskarżenie musi być skierowane wyłącznie przeciwko pracodawcy, nie zaś przeciwko konkretnej osobie. Żaden z nielicznych wyjątków od tej reguły, jak np. oskarżenie o molestowanie seksualne, nie miał zastosowania w danej sprawie.

STANOWA USTAWA O PRAWACH CZŁOWIEKA

Departament Praw Człowieka

Prowadzi dochodzenia w sprawie przedstawionych zarzutów

Komisja Praw Człowieka

Prowadzi rozprawy, podejmuje decyzje i zatwierdza ugody

Złożenie zarzutu w Departamencie Praw Człowieka Stanu Illinois (DHR)

Brak działań ze strony DHR przez 365 dni

Strona powodowa ma 90 dni, aby:

- złożyć własną skargę w Komisji Praw Człowieka Stanu Illinois (HRC)
- LUB-
- złożyć skargę we właściwym sądzie okręgowym

Zawiadomienie o oddaleniu zarzutu przez DHR z powodu braku wystarczających dowodów

W ciągu 90 dni od otrzymania powiadomienia o oddaleniu zarzutów strona powodowa może:

- wnioskować o ponowne rozpatrzenie orzeczenia o oddaleniu
- LUB-
- złożyć skargę we właściwym sądzie okręgowym

Oddalenie zarzutu lub nieobecność na posiedzeniu ustalającym stan faktyczny

Rozpatrzenie przez HRC orzeczenia o niestawieniu się w przypadku złożenia wniosku w terminie 30 dni

-LUB-

Rozpatrzenie przez HRC orzeczenia o oddaleniu zarzutów lub złożenie skargi we właściwym sądzie okręgowym w terminie 90 dni od otrzymania zawiadomienia o oddaleniu zarzutów

Stwierdzenie przez DHR wystarczających dowodów dyskryminacji

Strona powodowa dysponuje terminem:

- 90 dni na złożenie skargi we właściwym sądzie okręgowym
- LUB-
- 30 dni na wniosek do DHR o złożenie skargi do HRC we własnym imieniu strony powodowej.

W przypadku rozpatrzenia sprawy przez HRC i cofnięcia decyzji o oddaleniu zarzutów, sprawa zostanie przekazana ponownie do DHR.

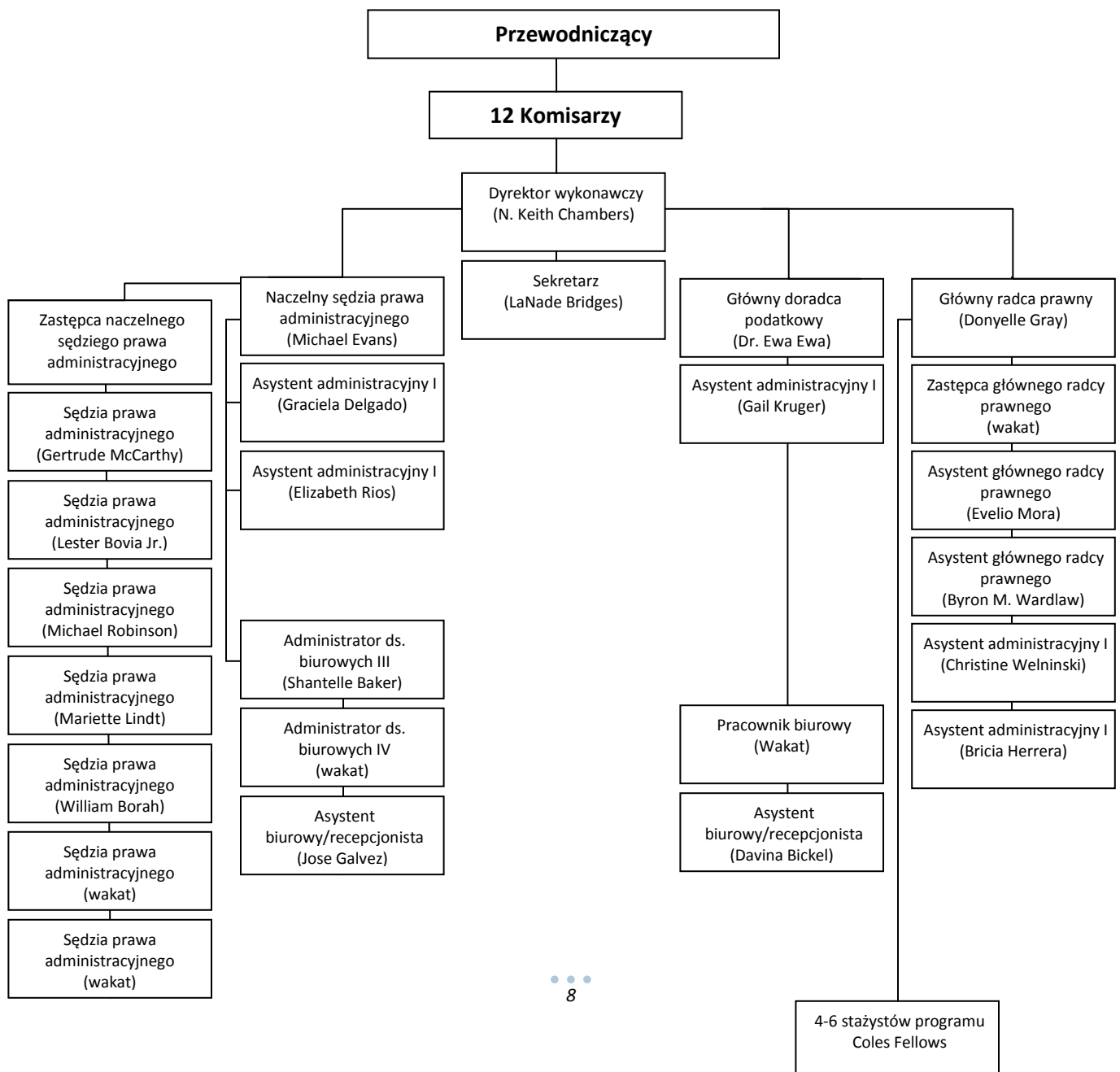
W przypadku rozpatrzenia sprawy przez HRC i podtrzymania decyzji o oddaleniu zarzutów, istnieje możliwość odwołania się do właściwego sądu apelacyjnego stanu Illinois w ciągu 35 dni od otrzymania decyzji HRC.

**KOMISJA GWARANTUJE BEZSTRONNE FORUM DO
ROZSTRZYGANIA SKARG O NIEZGODNĄ Z PRAWEM
DYSKRYMINACJĘ**

W skład Komisji wchodzi 20 pracowników etatowych oraz trzynastu Komisarzy. Komisarze, za radą i zgodą Senatu stanu Illinois, są powoływani przez gubernatora, przy czym nie może być powołanych więcej niż siedmiu Komisarzy należących do tej samej partii politycznej. Gubernator wyznacza jednego z komisarzy na stanowisko przewodniczącego.

Komisarze oraz pozostali pracownicy stanowią odzwierciedlenie bogatej różnorodności stanu Illinois. Pochodzą z różnych środowisk zawodowych i z różnych części stanu. Są przedstawicielami różnych ras i grup etnicznych, wyznań religijnych, płci oraz orientacji seksualnych. Poprzez zachowanie różnorodnego i bezstronnego charakteru jednostki tworzonej przez Komisarzy i pracowników etatowych, Komisja pragnie służyć wszystkim mieszkańcom i podmiotom z całego stanu, szukającym sprawiedliwego forum do rozstrzygania skarg na podstawie postanowień stanowej Ustawy o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act).

SCHEMAT ORGANIZACYJNY

KOMISARZE PEŁNIĄCY FUNKCJE W ROKU OBRACHUNKOWYM 2013

DUMNI Z PEŁNIENIA SŁUŻBY DLA DOBRA SPOŁECZEŃSTWA

1. Martin R. Castro, Przewodniczący

Mianowany w 2009
Prezes Castro Synergies LLC;
Przewodniczący Amerykańskiej Komisji
Praw Obywatelskich; współzałożyciel New
Futuro, LLC; Członek Zarządu Narodowego
Muzeum Sztuki Meksykańskiej; Członek
Komitetu Wykonawczego Stowarzyszenia
Zaufania Społecznego w Chicago.

2. Marti Baricevic, M.Ed.,LPC

Mianowana w 2003
Rodzic / funkcjonariusz odpowiedzialna za
współpracę z Regionalnym Biurem
ds. Edukacji w St. Clair County. W ramach
tej funkcji pracuje z uczniami mającymi
problemy w nauce oraz ich rodzinami, aby
pomóc młodzieży osiągnąć sukcesu
w szkole. Jest certyfikowanym doradcą
szkolnym z uprawnieniami w Missouri oraz
Illinois, a także licencjonowanym doradcą
zawodowym z uprawnieniami w stanie
Illinois. Komisarz Baricevic jest doktorantką
na kierunku doradztwa na Uniwersytecie
St. Louis w Missouri.

3. David Chang

Mianowany w 2003
Lider społeczny, reprezentant społeczności
azjatycko-amerykańskiej w Chicago.

4. Robert A. Cantone, J. D.

Mianowany w 2011
Adwokat oraz właściciel kancelarii
adwokackiej, zajmuje się głównie
reprezentowaniem osób, które doznały
obrażeń ciała na skutek wypadku. Działa
również jako arbiter w Programie
Obowiązkowego Arbitrażu Hrabstwa Cook,
jest także członkiem Stowarzyszenia
Prawników Chicago, Stowarzyszenia
Prawników Illinois oraz Stowarzyszenia
Prawników Procesowych stanu Illinois.

5. Terry Cosgrove

Mianowany w 2011
Prezes i dyrektor generalny organizacji
Personal PAC, która wspiera dostęp do
pełnego zakresu świadczeń związanych
z zachowaniem zdrowia seksualnego dla
wszystkich obywateli stanu Illinois. W latach
1976-1979 był przewodniczącym Urbany,
Komisji ds. Stosunków Międzyludzkich stanu
Illinois. Odegrał jedną z głównych ról
w promowaniu świadomości społecznej
w zakresie znaczenia praw człowieka. Był
jednym z dwóch powodów
w precedensowym postępowaniu, które
z powodzeniem stawilo czoła
dyskryminacyjnym praktykom
ograniczającym dostęp do miejsc
publicznych z powodu orientacji seksualnej.

6. Merri Dee

Mianowana w 2013
Ciesząca się uznaniem w całym kraju
mówczyni motywacyjna, bardzo popularna
także jako panelista, moderator
i profesjonalny doradca. Jako prezes MD
Communications wspiera organizacje przy
opracowywaniu strategii medialnych,
planowaniu działań marketingowych i PR,
relacji ze społeczeństwem oraz
w pozyskiwaniu funduszy. Jest także
prezesem Amerykańskiego Związku
Emerytów (AARP) w stanie Illinois.

7. Nabi R. Fakroddin, P. E., S. E

Mianowany w 2010
Zawodowy inżynier specjalizujący się
w inżynierii budowlanej; członek
Amerykańskiego Stowarzyszenia Inżynierów
Budownictwa Lądowego; były prezes Rady
Inżynierów stanu Illinois oraz
Stowarzyszenia Inżynierów stanu Illinois;
Członek zarządu w Regionalnej Radzie
Apelacyjnej St. Charles; były członek
Regionalnej Komisji Planowania i Zasobów.

Ludzkich Zachodniego Illinois; laureat wielu nagród, między innymi nagrody APWA dla dziesięciu najlepszych liderów prac społecznych w USA oraz nagrody NCEES za wybitną służbę.

8. Lauren Beth Gash, J. D.

Mianowana w 2013

Adwokat (w roku 1987 uzyskała dyplom w dziedzinie prawa na Uniwersytecie Georgetown, gdzie pracowała również jako zastępca redaktora czasopisma American Criminal Law Review). Przez okres czterech kadencji była członkinią Izby Reprezentantów stanu Illinois, gdzie pełniła funkcję przewodniczącej Komisji Sprawiedliwości. Była również wiceprzewodniczącą Komitetu wyborczego i do spraw reform kampanii. Była jednym z pracowników w sztabie senatorów Alana Dixona oraz Paula Simona w Capitol Hill w Waszyngtonie. Przez całe swoje życie zajmuje się organizowaniem przedsięwzięć społecznych, utworzyła i pracowała w licznych organizacjach non-profit, między innymi w Lidze przeciw zniesławieniom, PTA oraz w Lidze kobiet-wyborców. Była także prawnikiem-wolontariuszem w Prairie State Legal Services.

9. Rozanne Ronen

Mianowana w 2004

Rozpoczęła swoją karierę zawodową jako pracownik socjalny w służbie miasta Chicago; następnie świadczyła usługi z zakresu IT dla wielu dużych firm w stanie Illinois, zarówno jako pracownik, jak i właściciel. Członkini zarządu regionalnego w Hadassah Medical Organization.

10. Diane M. Viverito

Mianowana w 2005

Administrator w dziale rozwoju studentów w Moraine Valley Community College; Członek-założyciel i była przewodnicząca Study Illinois Consortium; propagatorka edukacji międzynarodowej oraz edukacji opartej na różnorodności.

11. David J. Walsh

Mianowany w 2011

Zasilił szeregi Mark J. Walsh & Company w 2011 roku jako szef ds. rozwoju przedsiębiorczości. Pracował na stanowisku starszego wiceprezesa ds. reklamy w Minneapolis Star Tribune w latach 2008-2010. Wcześniej David Walsh pracował na różnych stanowiskach w Tribune Company, gdzie ostatecznie pełnił obowiązki wiceprezesa ds. reklamy dla Los Angeles Times. Zanim w 2005 roku rozpoczął pracę w Times, był wiceprezesem Tribune Interactive, odpowiedzialnym za nadzorowanie strategii reklam drukowanych oraz internetowych dla 10 gazet należących do Tribune.

12. Patricia Bakalis Yadgir

Mianowana w 2011

Wiceprezes ds. programów szkolnych w American Quality Schools, organizacji zajmującej się zarządzaniem placówkami edukacyjnymi, prowadzącej 13 szkół czarterowych na środkowym-zachodzie. Od 25 lat pracuje w sektorze edukacji jako wychowawca i instruktor oraz pełni funkcje administracyjne w ramach systemu Community College stanu Illinois.

STAN ILLINOIS KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA

ŚRODKI BUDŻETOWE NA ROK OBRACHUNKOWY 2013

Usługi kadrowe.....	\$ 1.444.100
Emerytury - składka.....	\$ 0
Emerytury – dodatk. składka emerytalna (pick-up)	\$ 0
Ubezpieczenie społeczne.....	\$ 110.700
Usługi kadrowe.....	\$ 159.000
Podróże.....	\$ 6.500
Towary handlowe.....	\$ 7.000
Drukowanie.....	\$ 2.000
Elektroniczne przetwarzanie danych.....	\$ 2.500
Wyposażenie.....	\$ 5.200
Telekomunikacja.....	\$ 18.000
Środki całkowite (HRC).....	\$ 1.755.900
Komisja Stanu Illinois ds. Dochodzeń z Zastosowaniem Tortur oraz Pomocy (dotacja fed.)	\$ 160.000

Środki całkowite łącznie ze środkami federalnymi \$ 1.915.900

Środki są przydzielane corocznie z budżetu stanowego na pokrycie kosztów wszystkich usług świadczonych przez Komisję Praw Człowieka mieszkańcom stanu Illinois.

Środki budżetowe na rok obrachunkowy 2013

STRESZCZENIE SPRAWY NR 4

Sharon Tadlock kontra Uniwersytet Benedictine

(Wniosek o rozpatrzenie: Dyskryminacja w zakresie zatrudnienia ze względu na orientację seksualną)

Strona powodowa w swojej skardze o dyskryminację oskarża stronę pozwaną, iż została przez nią wysłana na zwolnienie administracyjne z powodu swojej orientacji seksualnej (homoseksualizm) oraz iż zaproponowano jej zmianę stanowiska z przyczyny jej orientacji seksualnej, a także iż zwolniono ją z pracy z powodu jej orientacji seksualnej.

Departament Praw Człowieka Stanu Illinois oddalił sprawę z powodu braku wystarczających dowodów. Departament orzekł, iż strona pozwana podejmując wymienione w oskarżeniu działania przeciwko powódce starała się wypełnić swoją misję katolicką i zareagowała na działania powódki, które polegały na publicznym wystąpieniu przeciwko katolickim dogmatom religijnym. Strona powodowa opublikowała zawiadomienie o swoim ślubie z inną kobietą, podając stronę pozwaną jako swojego pracodawcę.

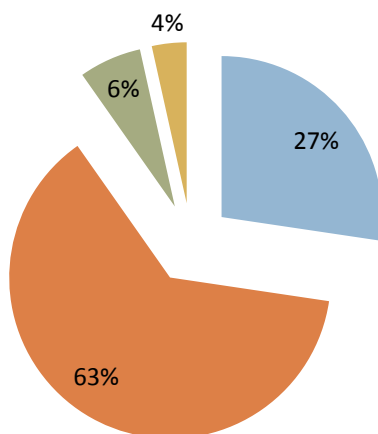
Powódka złożyła wniosek o rozpatrzenie przed Komisją decyzji o oddaleniu zarzutów. Powódka przytoczyła inny "kontrowersyjny" przypadek, kiedy to nie będący homoseksualnej orientacji pracownik również publicznie opowiedział się przeciwko dogmatom katolickim, jednak nie został zwolniony z pracy. W odpowiedzi na te fakty Departament potwierdził, iż istnieją wyraźne dowody potwierdzające słuszność dwóch pierwszych oskarżeń, ale jednocześnie orzekł, iż oddalenie trzeciego z zarzutów, który dotyczył zwolnienia, powinno być podtrzymane. Departament orzekł, iż dowody wykazały, że strona pozwana zwolniła powódkę, ponieważ nie przekazywała ona raportów z pracy; nie było więc solidnych dowodów na to, iż powodem zwolnienia była dyskryminacja. Powódka utrzymywała, iż był to jedynie pretekst do zwolnienia jej przez stronę pozwaną, a zwolnienie było przejawem dyskryminacji.

Komisja orzekła, że istniały istotne dowody potwierdzające słuszność wszystkich trzech oskarżeń wymienionych we wniosku powódki. Komisja stwierdziła, że istniały solidne dowody na to, iż przyczyny podane jako powód zwolnienia powódki były jedynie pretekstem i w rzeczywistości kryły dyskryminacyjne działania. Tym samym Komisja orzekła, iż decyzja o oddaleniu oskarżeń powinna być całkowicie unieważniona.

DZIAŁANIA KOMISJI

Kompletna wokanda Komisji na rok 2013

Skargi 157 RFR 361 Ugody 36 Niestawienictwo 20

Decyzje Komisji w roku 2013

ROD 154

FOD 116

Apelacje 9

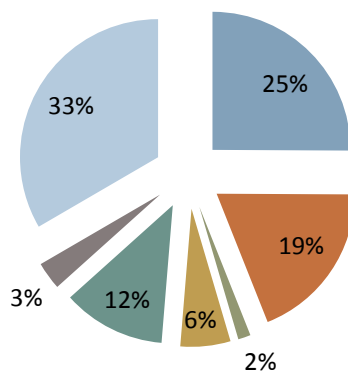
Ugody 36

Zaw. o niemożl. sprzeciwu

Niestawinnictwo 20

RFR 205

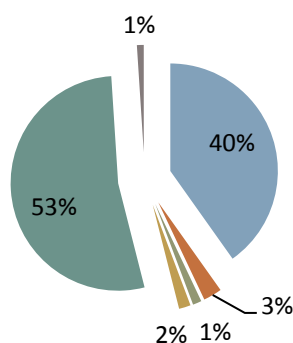
Całkowita ilość rozporządzeń: **62,2%**

ROD - Zalecane
orzeczenia i decyzje
FOD - Ostateczne orzeczenia
i decyzje
RFR - Wnioski o rozpatrzenie

Kancelaria głównego radcy prawnego – usługi w 2013 r.

- Sprawy rozpatr. przez Panel 274
- Rozprawy - Panel 19
- Apelacje 9
- Rozprawy en banc 12
- Log in RFR 361
- Dział. na rzecz lok. społ. 7

Sprawy rozwiązywane przez Panel

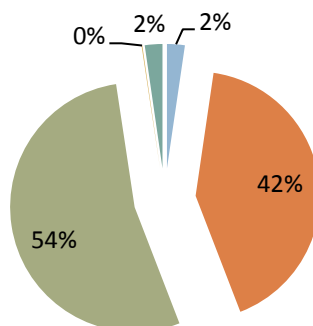
- * Odpowiedzi 30
- * RFR 159
- * Wnioski 50
- * Niestawiennictwo 20
- * Ugody 36

RFR- Wnioski o rozpatrzenie

Całkowita ilość wniosków na wokandzie:
1184

Wydział Prawa Administracyjnego – usługi w 2013 r.

- Wnioski do ALJ 159
- Wizyty w biurze 2875
- Wnioski o usługę 3676
- Działania na rzecz lok. społ. 7
- Log In - str. powodowe 157

Całkowita ilość wniosków na wokandzie: **831**

ALJ – Sędzia prawa administracyjnego

NAJISTOTNIEJSZE DZIAŁANIA NA RZECZ LOKALNYCH SPOŁECZNOŚCI

Donyelle L. Gray, główny radca prawny

W dniu 25 października 2013 r. odbyło się spotkanie radcy z wspieranym przez USA urzędnikiem ds. praw człowieka z Nepalu, Panem Bijayem Raj Gautamem, dyrektorem wykonawczym Centrum obsługi sektora nieformalnego (INSEC), mające na celu omówienie najlepszych praktyk ochrony praw człowieka poprzez kształtowanie odpowiedniej polityki, prac Komisji oraz INSEC-u, a także roli rządowych struktur walczących z dyskryminacją.

16 września 2013 r. miała miejsce prezentacja dla nigeryjskiej delegacji ze Stanowej Komisji Izby Zgromadzeń stanu Lagos zatytułowana: „*Rola etyki oraz działań Komisji w procesie sprawowania władzy*”.

Latem 2013 r. radca Donielle spotkał się z przedstawicielami Izby Handlowej stanu Illinois, aby omówić kwestie związane z proponowanymi poprawkami do niektórych postanowień stanowej Ustawy o prawach człowieka.

W lutym 2013 r. uczestniczył on w konferencji zorganizowanej w Northwestern University School of Law zorganizowanej pod hasłem Kariera prawnicza w interesie publicznym na środkowym zachodzie

Evelio Mora, asystent głównego radcy prawnego

Październik 2013 r. – asystent głównego radcy prawnego uczestniczył w spotkaniu pod nazwą „Poznaj podmioty świadczące usługi publiczne”, podczas którego wygłosił przemówienie dla studentów na temat Komisji i programu stypendialnego im. Edwarda Colesa.

Wiosną 2013 r. uczestniczył razem ze stypendystami wiosennej edycji programu Coles Fellow w spotkaniu Komisji Hrabstwa Cook poświęconym prawom człowieka. Celem spotkania było umożliwienie stypendystom poszerzenia wiedzy odnośnie praw człowieka oraz praw obywatelskich w stanie Chicago, a także nawiązanie kontaktu z innymi rządowymi podmiotami wykonującymi pracę zbliżoną do działań Komisji Praw Człowieka (HRC).

W lutym 2013 r. Evelio Mora uczestniczył w konferencji w Northwestern University School of Law zorganizowanej pod hasłem „Kariera prawnicza w interesie publicznym na środkowym zachodzie”, podczas której przekazywał studentom prawa informacje na temat Komisji oraz przeprowadzał rozmowy kwalifikacyjne z kandydatami do programu stypendialnego Coles Fellowship.

4 lutego 2013 r. uczestniczył w konferencji w Northwestern University School of Law zorganizowanej pod hasłem „Kariera prawnicza w interesie publicznym na środkowym zachodzie”, podczas której rozmawiał ze studentami prawa na temat Komisji oraz przeprowadzał rozmowy kwalifikacyjne z kandydatami do programu stypendialnego Coles Fellowship.

Reva Bauch, zastępca sędziego prawa administracyjnego

Członek Komisji ds. Przeglądów Rejestracyjnych i Komisji Dyscyplinarnej

Gertrude McCarthy, sędzia prawa administracyjnego

Prezydent elekt Amerykańskiego Stowarzyszenia ds. Chorych z Zespołem Turnera
Współkoordynator programu dla Komitetu Sędziów Prawa Administracyjnego Izby Adwokackiej miasta Chicago.

Michael Robinson, sędzia prawa administracyjnego

We wrześniu 2012 r. sędzia opublikował aktualizację swojego rozdziału na temat jurysdykcji federalnej przedmiotu sprawy dla Instytutu Edukacji Prawnej stanu Illinois.

W kwietniu 2013 r. wziął udział w wydarzeniu zorganizowanym przez Stowarzyszenie Prawników Illinois pod nazwą „Dzień pytań do prawnika” (ang. Ask a Lawyer Day).

Współpracuje z lokalną grupą ekspertów z rejonu Springfield, udzielając korepetycji kandydatom do egzaminu GED.

W marcu 2013 r. wziął udział w stanowych finałach turnieju sądowego szkół wyższych – Mock Trial Competition, którego patronem było Stowarzyszenie Prawników Illinois.

William Borah, sędzia prawa administracyjnego

27 listopada 2013 r. był sędzią prowadzącym rozprawę w narodowym turnieju sądowym – National Moot Court Competition organizowanym przez Stowarzyszenie Prawników Illinois.

27 marca 2013 r. wystąpił jako panelista IDPH na dorocznej konferencji na temat usług medycznych dla mniejszości – Annual Conference Minority Health Services.

14 marca 2013 r. wygłosił przemówienie na seminarium dla członków Stowarzyszenia Prawników Illinois na temat: „Prowadzenie postępowania, obrona i zapobieganie przypadkom dyskryminacji w zatrudnieniu: aktualne praktyki i porady”.

22 lutego 2013 r. wziął udział w panelu dyskusyjnym na temat postępowań prawnych w sprawach mających związek z orientacją seksualną na sympozjum dot. praw obywatelskich – LGBT Civil Rights Symposium, zorganizowanym pod patronatem Chicago-Kent College of Law.

21 stycznia 2013 r. wygłosił przemówienie na temat prawa pracy na forum Stowarzyszenia Prawników Will County

Gubernator Edward Coles

COLES FELLOWS 2013

Aja Carr

Coles Fellow, wiosna 2013 r.
Valparaiso University School of Law

Ruth Dordoe

Coles Fellow, wiosna 2013 r.
The John Marshall Law School

Michelle Prasad

Coles Fellow, wiosna 2013 r.
Valparaiso University School of Law

Chime Asonye

Coles Fellow, lato 2013 r.
Northwestern University School of Law

Kinza Khan

Coles Fellow, lato 2013 r.
DePaul University College of Law

Brett Werenski

Coles Fellow, lato 2013 r.
Northwestern University School of Law

Jessica Katlin

Coles Fellow, jesień 2013 r.
DePaul University College of Law

Mia Mayberry

Coles Fellow, jesień 2013 r.
Valparaiso University School of Law

Nicholas Rawls

High School Volunteer,
lato i jesień 2013 r.

PROGRAM STYPENDIALNY COLES FELLOWSHIP **PROMOCJA PRAKTYKI PRAWNEJ W DZIEDZINIE** **PRAW OBYWATELSKICH**

PROGRAM STYPENDIALNY IM. GUBERNATORA EDWARDA **COLESA**

Program stypendialny Edward Coles Fellowship został nazwany na cześć Edwarda Colesa (1786-1868), który w latach 1822-1826 pełnił służbę publiczną jako drugi gubernator stanu Illinois.

Kilkadziesiąt lat przed wybuchem wojny secesyjnej nowo utworzony stan Illinois był polem walki o likwidację niewolnictwa. Edward Coles (1822-1826) – drugi gubernator stanu Illinois – zapobiegł zapamiętałym wysiłkom mającym doprowadzić do zmiany Wolnego Illinois w stan niewolniczy. Choć jego abolicjonistyczne poglądy oznaczały polityczne samobójstwo, Coles zagorzałe szerzył wizję, że wszyscy ludzie, niezależnie od rasy, zostali stworzeni jako równi sobie. To w głównej mierze dzięki gubernatorowi Colesowi Illinois pozostało wolnym stanem przed wojną secesyjną.

Program stypendialny im. gubernatora Edwarda Colesa promowany przez Komisję Praw Człowieka Stanu Illinois to całoroczny program stażowy dla studentów pierwszego (tylko w okresie letnim), drugiego i trzeciego roku prawa, którzy są zainteresowani prawami obywatelskimi i prawem administracyjnym. Stypendyści wspomagają HRC w szerzeniu wiedzy na temat ochrony przed dyskryminacją oraz obronie zasad określonych w stanowej Ustawie o prawach człowieka. Stypendyści nie otrzymują wynagrodzenia za pracę.

Program opiera się na modelu tradycyjnych letnich programów praktyk oferowanych przez liczne, większe kancelarie. Program daje studentom możliwość uczestnictwa w skomplikowanych projektach z zakresu praw obywatelskich, gdzie działają pod opieką ekspertów merytorycznych, a także pozwala poznać od wewnątrz mechanizmy pracy stanowego systemu sądowego.

WYMOGI DOTYCZĄCE PRACY ORAZ PROCEDURY APLIKACYJNE

Podstawowym obowiązkiem stypendystów jest wspomaganie sędziów prawa administracyjnego oraz kancelarii głównego radcy prawnego w prowadzeniu analiz prawnych, przygotowywaniu dokumentów, redagowaniu tekstów prawnych, analizie akt, opracowywaniu roboczych wersji orzeczeń oraz innych zadaniach związanych z procesami sądowymi. Ponadto stypendyści mogą angażować się w takie prace związane z polityką, jak analiza rachunków, ustalanie zasad administracyjnych oraz inne kwestie legislacyjne dotyczące HRC.

Stypendyści pracują w kameralnym środowisku biurowym w ramach strukturalnie zbudowanego planu zadań, który umożliwia im:

- rozwijanie umiejętności analitycznych, badawczych oraz redagowanie tekstów prawnych pod nadzorem doświadczonych adwokatów i sędziów prawa administracyjnego;
- uzyskanie praktycznego doświadczenia w realnych warunkach pracy w agencji rządowej z możliwością jednoczesnego zdobycia punktów na uczelni;
- pomoc w redagowaniu wersji roboczych orzeczeń HRC, które mogą zostać rozpatrzone przez Sąd Apelacyjny Stanu Illinois i Sąd Najwyższy Stanu Illinois;
- zaangażowanie się w działania na rzecz społeczności poprzez współpracę z lokalnymi stowarzyszeniami prawniczymi.

Od stypendystów oczekuje się pracy przez 2-3 dni w tygodniu, po 5 godzin dziennie. Od stypendystów uczestniczących w programie letnim oczekuje się pracy przez 3-4 dni w tygodniu, do 7 godzin dziennie.

STRESZCZENIE SPRAWY NR 5

James kontra Ameritech Services, Inc.

(Dyskryminacja rasowa)

Strona powodowa przedstawiła zarzut, iż odmówiono jej urlopu z okazji ślubu oraz zwolniono ją ze względu na rasę. Strona pozwana twierdziła, że powódka została zwolniona, ponieważ naruszyła obowiązujące w firmie zasady dotyczące urlopów.

Przedstawiono dowody, że powódka rzeczywiście przebywała na urlopie dłużej niż miała do tego prawo zgodnie z pisemnymi zasadami obowiązującymi w firmie pozwanego. Ponadto strona powodowa nie była w stanie wykazać, aby jakikolwiek pracownik innej niż ona rasy otrzymał w podobnej sytuacji zgodę na tak samo długi urlop. Ponieważ powódka nie udowodniła, że pracownicy innej rasy byli traktowani lepiej niż ona, nie znalazła poparcia dla swoich zarzutów.

STUDIUM PRZYPADKU NR 1

ZASKARŻONA DECYZJA: OCHRONA PRAW NA DRODZE APELACJI

Stanowa Ustawa o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act), 775 ILCS § 5/8A-103

Vitoria Moreira (Galvao) kontra Juan Gomez

Oskarżenie dotyczyło molestowania seksualnego. Strona powodowa – Victoria Moreira (Galvao) – nie pojawiła się na rozprawie przeciwko pozwanemu, którym był Juan Gomez. W czerwcu 2004 r. Komisja przekazała sprawę do Wydziału Prawa Administracyjnego w celu przeprowadzenia rozprawy. Powódka osiem razy skutecznie wnioskowała o zgodę na odroczenie rozprawy. Ostateczna data rozprawy została ustalona na dzień 29 września 2009 roku.

W dniu 29 września pojawił się adwokat strony powodowej, zaś sama powódka nie przybyła na rozprawę. Sędzia prawa administracyjnego (ALJ) orzekł, iż nie wykazano wystarczającego powodu usprawiedliwiającego nieobecność powódki i odmówił przełożenia rozprawy po raz dziewiąty; następnie umorzył postępowanie. Niemniej jednak, ponieważ adwokat stawiał się przed Komisją w imieniu powódki, ALJ zezwolił adwokatowi strony powodowej na złożenie petycji o pokrycie kosztów.

Adwokat powoda zażądał zwrotu kwoty 400 tys. USD na pokrycie opłat sądowych i innych kosztów prawnych. ALJ uznał tę kwotę za nieuzasadnioną i zaproponował sumę 9440 USD w ramach honorarium adwokata oraz 488 USD na pokrycie pozostałych kosztów. ALJ wydał zalecane orzeczenie i decyzję (ang. Recommended Order and Decision – ROD) z dniem 16 lutego 2010 r.

Powódka złożyła sprzeciw wobec ROD. Zgodnie z obowiązującymi normami proceduralnymi Komisji, jeśli strona zamierza przedłożyć dodatkowe dowody, powinna to zrobić w tym samym momencie, kiedy miała miejsce składanie sprzeciwu. Tymczasem powódka złożyła po terminie wniosek o możliwość przedłożenia dodatkowych dowodów.

Sprzeciw oraz złożony po terminie wniosek w sprawie dodatkowych dowodów zostały przedstawione Panelowi Komisji w trzysobowym składzie. Panel odmówił przyjęcia wniosku dotyczącego dowodów oraz odrzucił ponowne rozpatrzenie ROD. Odrzucenie ponownego rozpatrzenia zostało przekazane stronom w dniu 20 kwietnia 2011 r., a działania zostały uznane za kompletne w dniu 24 kwietnia 2011 r. Dodatkowym środkiem, jakim dysponowała powódka wobec Komisji, było złożenie w terminie 30 dni od daty odrzucenia wniosku o ponowne rozpatrzenie, do dnia 24 maja 2014 r., wniosku o ponowne rozpatrzenie *en banc*.

Tymczasem 8 czerwca 2011 r. powódka złożyła wniosek o przesunięcie terminu złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie *en banc*. Strona powodowa oświadczyła, iż jej adwokat otrzymał informację o odrzuceniu sprawy do ponownego rozpatrzenia dopiero w dniu 10 maja 2011 r. Nie powołując się na żadne przepisy prawne powódka przyjęła, iż termin 30 dni na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy *en banc* jest liczony od dnia, w którym jej adwokaci rzekomo otrzymali powiadomienie o odrzuceniu sprawy do ponownego rozpatrzenia. Wniosek został przedstawiony panelowi Komisji i został przezeń odrzucony.

W dniu 25 sierpnia 2011 r. powódka przedstawiła kolejny wniosek: *Wniosek o przedłużenie terminu złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy en banc, kwestionujący decyzję Panelu dotyczącą odrzucenia wniosku strony powodowej o przedłużenie terminu składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy en banc*. Żaden z dokumentów, ani Ustawa o prawach człowieka, ani inny zbiór przepisów proceduralnych Komisji, nie stanowi, iż w takiej sytuacji może być przyjęty jeszcze jakiegokolwiek wniosek o odwołanie w celu rozpatrzenia *en banc*. Tym samym wniosek przedstawiony Panelowi Komisji został odrzucony.

20 grudnia 2011 r. strona powodowa przedstawiła zawiadomienie o odwołaniu od orzeczenia Komisji do Sądu Apelacyjnego Stanu Illinois.

Głównym argumentem w odwołaniu strony powodowej był fakt, iż Komisja nie dokonała w prawidłowy sposób dostarczenia powódce zawiadomienia o odrzuceniu sprawy do ponownego rozpatrzenia w kwietniu 2011 r., gdyż zawiadomienie to zostało przesłane pocztą priorytetową (first class U.S. Mail), a nie przesyłką poleconą (registered) lub poleconą z potwierdzeniem odbioru (certified mail). Powódka powoływała się na tu na Kodeksu Postępowania Administracyjnego stanu Illinois, 56, § 5300.1140 (ang. 56 Ill. Administrative Code § 5300.1140). Komisja twierdziła jednak, iż ten paragraf nie ma zastosowania, jeśli Komisja orzeka odrzucenie możliwości dalszego rozpatrywania ROD, a dotyczy jedynie przypadków, w których Komisja orzeka możliwość ponownego rozpatrzenia. Zapis 775 ILCS § 5/8A-103(E)(3) stanowi Ustawy o prawach człowieka, do którego odwołano się w niniejszym przypadku, wymaga, aby – w razie odrzucenia przez Komisję wniosku o ponowne rozpatrzenie ROD – Komisja "powinna wydać krótkie oświadczenie" i dostarczyć stronom to oświadczenie przesyłką priorytetową. Komisja stwierdziła także, iż Sąd Apelacyjny nie był organem właściwym do rozpatrzenia apelacji, ponieważ strona powodowa złożyła wniosek apelacyjny po upływie 35 dni od momentu dostarczenia zawiadomienia o odrzuceniu sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Apelacyjny przyznał rację Komisji oraz orzekł, iż w kwietniu 2011 r. Komisja dokonała w prawidłowy sposób dostarczenia zawiadomienia dotyczącego odrzucenia sprawy do ponownego rozpatrzenia. Sąd Apelacyjny orzekł również, iż „zaostrzone” wymogi co do dostarczenia zawiadomień przesyłką poleconą lub poleconą z potwierdzeniem odbioru dotyczą jedynie spraw, w których Komisja akceptuje do ponownego rozpatrzenia ROD. Co więcej, Sąd Apelacyjny oświadczył, iż jedynym sposobem skorzystania z danego terminu 35 dni na złożenie wniosku o apelację było złożenie w określonym terminie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy *en banc*, czego jednak strona powodowa nie zrobiła. Zatem wniosek o rozpatrzenie sprawy, który był złożony później niż 35 dni po dacie zawiadomienia o odrzuceniu sprawy do ponownego rozpatrzenia, został złożony po upływie terminu, co spowodowało odrzucenie odwołania, z jakim strona powodowa wystąpiła do Sądu Apelacyjnego z powodu braku właściwości sądu.

STUDIUM PRZYPADKU NR 2

ZASKARŻONA DECYZJA:

DISKRIMINACJA ZE WZGLĘDU NA WIEK ORAZ REDUKCJA ZATRUDNIENIA („MINI-RIF'S“)

Stanowa Ustawa o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act), 775 ILCS § 5/2-102 (A)

Corporate Business Cards, Ltd. kontra William Kosmiej

Powód – Wiliam Kosmiej – pełnił funkcje asystenta ds. opracowań graficznych w firmie Business Cards, Ltd. będącej stroną pozwaną. W dniu 23 sierpnia 2002 r. strona pozwana poinformował powoda, iż zostaje on zwolniony. Pozwany otrzymał także informację, iż zamiast odejścia z firmy może kontynuować pracę w niepełnym wymiarze godzin. Powód wolał jednak odejść niż pracować w niepełnym wymiarze godzin i złożył skargę do Komisji, oskarżając stronę pozwaną o bezprawne zwolnienie z powodu wieku 43 lat, będące pogwałceniem zapisów stanowej Ustawy o prawach człowieka. Po wysłuchaniu zeznań sędzia prawa administracyjnego przyznał rację stronie powodowej i wydał odpowiednie zalecane orzeczenie oraz decyzję (ang. Recommended Order and Decision – ROD).

Strona pozwana złożyła sprzeciw wobec ROD. Sprawa trafiła przed Panel Komisji, który odrzucił ponowne rozpatrzenie ROD i uznał ROD za ostateczne orzeczenie Komisji. Strona pozwana złożyła w przepisowym terminie apelację do Sądu Apelacyjnego Stanu Illinois.

Komisja skutecznie obroniła swoją decyzję przed Sądem Apelacyjnym.

Sąd orzekł, iż zastosowanie analizy odwrócenia ciężaru dowodu (ang. McDonnell-Douglas burden-shifting analysis) było trudne ze względu na fakt, iż to co miało miejsce było w rzeczywistości redukcją zatrudnienia (ang. Reduction in Force – RIF). Zazwyczaj w przypadku analizy odwrócenia ciężaru dowodu, która jest stosowana, gdy brak bezpośredniego dowodu na dyskryminację, strona powodowa musi najpierw ustalić wystarczająco wiarygodny dowód na dyskryminację (*prima facie* case). Typowym elementem w sprawie o charakterze *prima facie*, w której pracownik oskarża pracodawcę o dyskryminacyjne zwolnienie z pracy, jest sytuacja, w której zwolniony pracownik zostaje zastąpiony innym, nie pochodzącym z klasy specjalnie chronionej Ustawą o prawach człowieka.

Tymczasem Sąd Apelacyjny oświadczył, iż przypadki redukcji zatrudnienia (RIF) komplikuje fakt, iż zwolniony pracownik jest rzadko zastępowany innym, a jego stanowisko jest przeważnie eliminowane. Sąd Apelacyjny zadecydował, iż dana sprawa była przypadkiem redukcji zatrudnienia na małą skalę (ang. Mini-RIF), ponieważ dotyczyła jednego zwolnienia, przy czym stanowisko, na jakim pracował powód nie zostało zlikwidowane – jego obowiązki zostały przejęte przez innych pracowników nienależących do tej samej grupy chronionej Ustawą co powód. Sąd Apelacyjny przychylił się do opcji redukcji zatrudnienia na małą skalę, aby móc rozpatrywać sprawę o charakterze *prima facie*, gdzie „(...) pozywający nie muszą wykazać, że inni pracownicy na podobnych stanowiskach byli lepiej traktowani, ponieważ wnioskowana dyskryminacja wynika z faktu, iż byli oni konstruktywnie zastępowani przez pracowników spoza chronionej grupy”.

Przyjmując opcję redukcji zatrudnienia na małą skalę, Sąd Apelacyjny stwierdził, że strona powodowa

przedstawiła zarzuty odpowiadające roszczeniom zgodnym z zasadami przewidzianymi dla przypadków „mini-RIF”, ponieważ powód zarzucił, iż został zastąpiony przez młodszego pracownika, który wykonywał dawne obowiązki powoda. Sąd Apelacyjny znalazł precedens podtrzymujący orzeczenie Komisji, iż zwolnienie powoda oznaczało ustanie zatrudnienia. Sąd stwierdził również, że dawne obowiązki skarżącego zostały przejęte przez młodszego pracownika strony pozwanej, co potwierdza spełnienie ostatniego z elementów sprawy o charakterze *prima facie*. W związku z powyższym orzeczenie Komisji stanowiące, że strona powodowa udowodniła zaistnienie sprawy o dyskryminację o charakterze *prima facie* było adekwatne do okazanych dowodów.

Sąd dodatkowo orzekł, że ustalenia Komisji co do faktu, iż przyczyna zwolnienia podana przez stronę pozwaną była w rzeczywistości pretekstem do działań pojmowanych jako dyskryminacja ze względu na wiek, były zgodne z przedstawionymi w sprawie dowodami. Trybunał stwierdził, że „(...) decyzja pracodawcy, aby zwolnić starszego, bardziej doświadczonego i wykwalifikowanego pracownika, a zatrzymać młodszego, mniej wykwalifikowanego i doświadczonego pracownika, który pracował w godzinach nadliczbowych, nie miała racjonalnego wytłumaczenia i była wystarczającą podstawą, wraz z dowodami poświadczającymi istnienie sprawy o charakterze *prima facie*, do orzeczenia przez Komisję, iż zwolnienie było przejawem dyskryminacji”.

Po tym, jak Sąd Apelacyjny przychylił się do orzeczenia Komisji, strona pozwana złożyła w Sądzie Najwyższym Stanu Illinois wniosek o prawo do apelacji (ang. Leave to Appeal – PLA). Jednakże w dniu 30 stycznia 2013 r. Sąd Najwyższy odrzucił PLA, sprawiając, iż orzeczenie Komisji stało się wyrokiem ostatecznym w danej sprawie.

STUDIUM PRZYPADKU NR 3

DYSKRYMINACJA ZE WZGLĘDU NA RASĘ ORAZ WIEK; KWESTIA STAWIENNICTWA

Stanowa ustawa o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act), 775 ILCS § 5/8A-103; rozporządzenie 11 Sądu Najwyższego w Illinois

Vinston Birdin kontra Proviso Township High School District 209

Powód – Vinston Birdin – początkowo wniósł skargę o dyskryminację w Departamencie Praw Człowieka Stanu Illinois, oświadczając, iż strona pozwana, tj. Proviso Township High School District 209, odmówiła mu przyznania premii z powodu jego rasy (rasa czarna) oraz wieku (69 lat), a także iż niezgodnie z prawem zwolniła go ze względu na wiek. Strona pozwana, reprezentowana przez adwokata, po terminie odpowiedziała na zarzuty powoda. Ze względu na brak wykazania „uzasadnionych przyczyn” dla nieterminowej odpowiedzi Departament przekazał do Komisji wniosek o zaoczne wydanie orzeczenia. Komisja rozpatrzyła wniosek pozytywnie i przekazała sprawę do Wydziału Prawa Administracyjnego w celu przydzielenia sędziego prawa administracyjnego (ang. Administrative Law Judge – ALJ), który miał przewodniczyć rozprawie.

Mimo kwestii niestawienia strony pozwanej, miała ona nadal prawo do pojawienia się na rozprawie, aby skonfrontować się z argumentami na temat szkód poniesionych przez powoda. Przed ALJ stawiał się adwokat strony pozwanej, występując o przesunięcie rozprawy o odszkodowanie. ALJ przychylił się do powyższego wniosku i ustalił nową datę, zgodnie z prośbą adwokata. Niemniej jednak na rozprawie o odszkodowanie w imieniu strony pozwanej nikt się nie pojawił. Rozprawa się odbyła a powód przedstawił swoje dowody bez żadnego sprzeciwu.

W dniu 18 kwietnia 2011 r. ALJ wydał zalecane orzeczenie i decyzję (ang. Recommended Order and Decision – ROD), zalecając wypłatę powodowi zwrotu zaległego wynagrodzenia opiewającego na kwotę 186.788,77 USD wraz z odsetkami za okres poprzedzający wydanie wyroku oraz kwot na pokrycie kosztów prawnych w wysokości 7.425 USD. ROD zostało dostarczone stronom w dniu 20 kwietnia 2011 r. Zgodnie z rozporządzeniem stanowej Ustawy o prawach człowieka - 775 ILCS § 5/8A-103 (HRA), stronom przysługuje termin 30 dni na złożenie sprzeciwu wobec ROD; niezłożenie sprzeciwu wobec ROD w danym terminie sprawia, iż stanie się ono orzeczeniem Komisji bez możliwości dalszego rozpatrywania. Sprzeciw można było składać do dnia 24 maja 2011 r.

Do dnia 24 maja 2014 r. żadna ze stron nie zgłosiła sprzeciwu.

Ponad rok później, w lipcu 2012 r., strona pozwana złożyła wniosek, w którym postulowała przyznanie dodatkowego czasu na złożenie sprzeciwu do ROD, ponowne rozpatrzenie sprawy przez ALJ, zezwolenie na przedstawienie dodatkowych dowodów oraz ponowne rozpatrzenie kwestii niestawienia. We wniosku strona pozwana utrzymywała, iż dowiedziała się o zaocznym wydaniu orzeczenia, rozprawie oraz ROD w dniu 18 lipca 2012 r. Następnego dnia strona pozwana złożyła wniosek, w którym starała się dowieść, iż nie miała możliwości przedstawienia swoich argumentów, a także że podtrzymanie ROD będzie oznaczało dla niej niezaskuszone i nieodwracalne szkody, co jest absolutnie sprzeczne z zasadami uczciwości i sprawiedliwości.

Wniosek strony pozwanej trafił do rozpatrzenia przez Panelu Komisji orzekający w trzysobowym składzie.

Komisja odrzuciła wniosek. W kwestii stwierdzenia przez stronę pozwaną, iż nie otrzymała ona zawiadomienia, a przez to nie miała możliwości przedstawienia swoich argumentów w sprawie, Komisja orzekła, iż strona pozwana została prawidłowo poinformowana o wszystkich postępowaniach przez adwokata reprezentującego ją w sprawie, zgodnie z art. 11 Regulaminu Sądu Najwyższego Illinois, który głosi, że w przypadku gdy strona jest reprezentowana przez „adwokata występującego w sprawie” to „(...) dostarczenie zawiadomienia odbywa się poprzez osobę tego adwokata”. Ponadto Komisja nie znalazła dowodów, że pozwany nie wiedział o rozprawie o odszkodowanie, zwłaszcza że jej adwokat występujący w sprawie pojawił się przed ALJ z wnioskiem o ustalenie nowego terminu posiedzenia.

Orzekłszy, iż strona pozwana otrzymała zawiadomienie oraz miała możliwość uczestnictwa w postępowaniu, zarówno przed Departamentem jak i przed Komisją, nie było podstawy prawnej, na bazie której można byłoby uchylić wcześniejsze decyzje Komisji. Ponadto, wniosek strony pozwanej o przedłużenie terminu składania sprzeciwów został oddalony, ponieważ został on przedłożony po terminie, ponad rok po dostarczeniu przez Komisję zawiadomień dotyczących ROD. Wreszcie, ponieważ nie istniały już inne dostępne metody wystąpienia o ponowne rozpatrzenia ROD, Komisja opublikowała zawiadomienie o braku możliwości zgłoszenia sprzeciwu do ROD, zgodnie z zapisami Kodeksu Postępowania Administracyjnego stanu Illinois, 56, § 5300.910.

Strona skarżąca zwróciła się następnie do Komisji z wnioskiem o realizację orzeczenia Komisji i wyrok na jej korzyść. W listopadzie 2013 r. Komisja pozytywnie rozpatrzyła wniosek powoda.

STUDIUM PRZYPADKU NR 4

DYSKRYMINACJA W ZATRUDNIANIU ZE WZGLĘDU NA RASĘ; KONTROLA SĄDOWA W POSTĘPOWANIU ODWOŁAWCZYM

Stanowa ustawa o prawach człowieka (ang. Illinois Human Rights Act), 775 ILCS § 5/2-102(A); 775 ILCS § 5/8A-104

Martin Anderson kontra Batavia Park District

Powód – Martin Anderson – był zatrudniony przez stronę pozwaną – Batavia Park District – pracując w niepełnym wymiarze godzin jako opiekun grupy nastolatków. W 1999 r. powód złożył skargę do Komisji, obwiniając stronę pozwaną o zwolnienie z powodu jego rasy (rasa czarna), co stanowi naruszenie przepisów stanowej Ustawy o prawach człowieka (HRA), ustęp 2-102(A). Powód był reprezentowany przez adwokata.

Przesłuchanie powoda miało miejsce w październiku 2002 r. W marcu 2009 r. sędzia prawa administracyjnego (ang. Administrative Law Judge – ALJ), który przewodniczył rozprawie, wydał zarządzenie dotyczące należnej kwoty (ang. Recommended Liability Determination – RLD), ponieważ powód udowodnił dyskryminację ze względu na rasę poprzez wykazanie słuszności oskarżenia, udowadniając wyższość dowodu. ALJ zadecydował, iż powód powinien otrzymać w ramach zadośćuczynienia kwotę 10 tys. USD, z czego 5 tys. USD z tytułu strat moralnych w ramach zabezpieczenia roszczeń; poinstruował także powoda, aby w terminie 21 dni od dostarczenia stronom zawiadomienia o RLD złożył on wniosek o zwrot kosztów prawnych.

Adwokaci powoda żądali rekompensaty zgodnie ze stosowaną przez nich w danym momencie stawką wynoszącą 300 USD/godzinę, uzasadniając wysokość stawki swoim 14-letnim doświadczeniem zawodowym. ALJ uznał, że zaproponowana stawka jest odpowiednia i przyznał stronie powodowej prawo do uzyskania zwrotu kosztów prawnych w wysokości 111.780 USD oraz 155,26 USD na pokrycie pozostałych kosztów.

Strona pozwana złożyła sprzeciw wobec ROD. Sprawa została przedstawiona Panelowi Komisji w trzyosobowym składzie, aby ten podjął decyzję. Komisja uznała zalecenia ALJ dotyczące rekompensaty i odszkodowania, które miały być wypłacone powodowi. Nie przychyliła się jednak do wniosku dotyczącego pokrycia kosztów obsługi prawnej. Komisja orzekła, iż ALJ nie powinien stosować bieżących stawek godzinowych przy określaniu wysokości kosztów obsługi prawnej, ponieważ większość pracy związanej ze sprawą powoda była wykonana, jeszcze gdy dani prawnicy posiadali doświadczenie od 2-letniego do 7-letniego. Komisja orzekła, iż w latach 2002-2009 prawnicy nie wykonywali żadnych znaczących dla sprawy działań. Komisja stwierdziła, iż adwokaci powoda mieli prawo do wynagrodzenia zgodnie ze stawką pobieraną w okresie, gdy wykonywali większość prac związanych z daną sprawą, czyli 200 USD/godzinę. Na tej podstawie Komisja zmniejszyła kwotę kosztów prawnych do 75.520 USD. Następnie Komisja przyjęła ROD łącznie z poprawkami jako ostateczne orzeczenie, które to zostało ogłoszone w dniu 30 grudnia 2011 r.

Strona pozwana wniosła apelację odnośnie decyzji Komisji, zaś powód złożył odwołanie wzajemne do Sądu Apelacyjnego Stanu Illinois.

W odwołaniu strona pozwana zakwestionowała całe orzeczenie Komisji. Pośród licznych argumentów strona pozwana wymieniła fakt, iż Sąd Apelacyjny nie powinien stosować standardowego kryterium analizy weryfikacyjnej przy rozpatrywaniu ustaleń faktycznych sędziego administracyjnego z powodu nastąpienia opóźnienia pomiędzy przesłuchaniem a wydaniem RLD. Strona pozwana starała się dowieść, iż ALJ oparł się na „surowych danych”, co wpłynęło na zastosowanie adekwatnych do nich działań procesowych. Zdaniem strony pozwanej Sąd Apelacyjny zamiast trzymać się podczas weryfikacji metody ciężaru dowodowego, powinien dokonać całkowicie od nowa analizy ustaleń faktycznych.

W kwestii odwołania wzajemnego – strona powodowa stwierdziła, iż Komisja popełniła błąd, redukując przyznane adwokatom honorarium. Strona powodowa starała się dowieść, iż Komisja była zobowiązana do przyznania honorarium w celu zrekompensowania opóźnienia w otrzymaniu płatności.

Sąd Apelacyjny uznał orzeczenie Komisji za w całości zasadne.

W odniesieniu do apelacji strony pozwanej, Sąd Apelacyjny odrzucił argumenty pozwanego odnośnie zastosowania odmiennego sposobu rozpatrywania sprawy. W pierwszej kolejności Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę na fakt, iż rozpatruje orzeczenie Komisji, a nie ROD wydane przez ALJ. Sąd Apelacyjny stwierdził, że aby uznać zasadność argumentów strony pozwanej, Sąd musiałby założyć, iż ALJ nie miał żadnej „istotnej informacji na temat niczego, co wydarzyło się podczas rozprawy dowodowej”. Sąd Apelacyjny nie znalazł w aktach żadnych dowodów na poparcie takiego założenia. Przeciwnie, Sąd Apelacyjny stwierdził, że zapisy udowadniają, iż ALJ podczas rozprawy wykonywał na bieżąco notatki; tym samym ALJ miał do dyspozycji notatki pozwalające odświeżyć swoją pamięć. W związku z tym Sąd nie znalazł podstaw do podważenia orzeczenia Komisji i zaostrzenia kryteriów kontroli sprawy. Podsumowując, Sąd Apelacyjny uznał, że orzeczenie w kwestii należnej kwoty nie było sprzeczne z oczywistym ciężarem dowodu, ponieważ z zapisów nie wynika jasno, iż było odwrotnie.

Odnośnie odwołania wzajemnego strony powodowej – Sąd Apelacyjny odrzucił argument, iż strona była uprawniona do korekty przyznanych stawek honorarium. Sąd Apelacyjny wskazał na sformułowanie o charakterze przyzwalającym w rozporządzeniu 775 ILCS§5/8A-104, które stanowi, iż Komisja „może” zagwarantować różne formy rekompensaty dla strony wygrywającej proces.

Następnie, odwołując się do normy nadużycia uprawnień decyzyjnych, Sąd Apelacyjny ustalił, że Komisja nie nadużyła swoich uprawnień, stosując w momencie obliczania należnego honorarium dla adwokatów stawek z minionych lat, a nie obecnych. Komisja wykazała, że w pewnych okolicznościach właściwe było zastosowanie stawek z wcześniejszych lat. W tym przypadku Sąd Apelacyjny stwierdził, że Komisja w sposób właściwy użyła swoich uprawnień decyzyjnych, ponieważ zwróciła uwagę na fakt, iż różnica w stawkach bieżących i stawkach sprzed kilku lat nie była jedynie wynikiem czynników ekonomicznych. Ponadto, Sąd Apelacyjny nie stwierdził nadużycia przy korzystaniu z uprawnień decyzyjnych Komisji w momencie obniżania stawek honorarium, gdyż działanie to miało zapobiec efektowi "gratki" dla prawników i nie dopuścić do dodatkowego nagradzania adwokatów wypłatą honorarium, które byłoby nieproporcjonalnie wysokie, biorąc pod uwagę charakter sprawy.

Pamięci

Komisarz Marylee V. Freeman

Okres działalności

1999 – 2013

Komisarz Marylee V. Freeman została mianowana na stanowisko komisarza w 1999 r. przez byłego gubernatora George'a Ryana. Aż do dnia swojej śmierci służyła w sposób wybitny przez 14 lat, promując i usprawniając misję obrony zasad zapisanych w Ustawie o prawach człowieka stanu Illinois, która ma zapewnić wszystkim mieszkańcom stanu Illinois wolność od dyskryminacji.

Podczas swojej długiej kadencji Komisarz Freeman przewodniczyła setkom spraw i pełniła funkcję członka komitetu legislacyjnego Komisji. Komisarz Freeman wykonywała swoje obowiązki w sposób uczciwy i z poszanowaniem najwyższych wartości etycznych, przyczyniając się do wypełniania zadania Komisji, którym jest zapewnienie neutralnego forum dla rozpatrywania skarg o dyskryminację zgodnie z zapisami stanowej Ustawy o prawach człowieka.

Komisarz Freeman była osobą odznaczającą się wielką klasą i wdziękiem, traktowała wszystkich napotkanych na swoje drodze z szacunkiem, uczciwością, cierpliwością i poszanowaniem godności. Była prawdziwym uosobieniem wartości Komisji oraz Stanu, którym zawsze wiernie służyła.

STAN ILLINOIS
KOMISJA STANU ILLINOIS DS.
PRZECIWDZIAŁANIA TORTUROM
Cheryl Stark, Przewodnicząca
David C. Thomas, Dyrektor wykonawczy

KOMISJA STANU ILLINOIS

DS. PRZECIWDZIAŁANIA TORTUROM

KOMISJA STANU ILLINOIS DS. PRZECIWDZIAŁANIA TORTUROM

Podczas krótkiej historii swego istnienia Komisja Stanu Illinois ds. Przeciwdziałania Torturom (ang. Illinois Torture Inquiry and Relief Commission – TIRC) podjęła znaczące kroki w celu spełnienia swojej misji prowadzenia dochodzeń oraz określania wiarygodności roszczeń ze strony skazanych w stanie Illinois, którzy twierdzą, iż ich wyroki karne są spowodowane wymuszaniem zeznań poprzez stosowanie przez policję tortur. Rozporządzenie, które weszło w życie w dniu 10 sierpnia 2009 r., zostało przyjęte w wyniku rosnącej świadomości społecznej po skandalu z udziałem jednego z agentów policji stanu Chicago – Jona Burge'a – oraz współpracujących z nim detektywów.

Wejście ustawy w życie zapoczątkowało długi proces mianowania Komisarzy oraz ich zastępców. Proces ten zakończył się dopiero 31 lipca 2010 r.

Pierwszym zadaniem dla każdej agencji państwowej jest przygotowanie projektu, a także publikacja oraz przyjęcie regulaminu wewnętrznego, który będzie regulował jej działanie. Jest to także długotrwały proces, w pewnym zakresie dlatego, że istnieją dwa okresy karencji – każdy wynoszący 45 dni – i dopiero po ich upływie możliwe jest zgłaszanie uwag i działania legislacyjne. Regulamin TIRC, o objętości około 50 stron, wszedł w życie 25 sierpnia 2011 r.

Podczas gdy regulamin był w trakcie zatwierdzania, dyrektor wykonawczy TIRC zajął się identyfikacją potencjalnych skarżących na drodze analizy sprawozdań przygotowanych przez specjalnego pełnomocnika stanowego prokuratora generalnego wyznaczonego przez Sąd Okręgowy Hrabstwa Cook County do zbadania działań Burge'a i jego współpracowników. W kwietniu do TIRC zaczęły wpływać roszczenia. Do chwili obecnej otrzymano prawie 150 roszczeń, które oczekują teraz na dochodzenie.

Wraz z roszczeniami do TIRC zaczęły wpływać także akta sądowe oraz inne dokumenty niezbędne do przeprowadzenia dochodzeń. Do biur Sekretarza Sądu Okręgowego Hrabstwa Cook County, Prokuratora Generalnego oraz Rzecznika Praw Obywatelskich wysłano wezwania do stawienia się w sądzie. TIRC udało się ustanowić porozumienie z biurem Sekretarza, które wyraziło zgodę na zeskanowanie plików do formatu elektronicznego i przekazanie ich Komisji na dysku, oszczędzając w ten sposób Komisji sporą ilość pieniędzy i przestrzeni magazynowej.

Zgodnie ze statutem TIRC wnioskodawcy występujący z roszczeniami muszą zostać poinformowani przez radcę prawnego rozpatrującego możliwości ich zwolnienia o przysługujących im prawach oraz procedurach Komisji. TIRC znalazła i odpowiednio przeszkoliła radcę prawnego świadczącego usługi *pro bono*, który zajmie się wypełnieniem tego zadania, dzięki czemu po raz kolejny uda się zaoszczędzić znaczącą sumę pieniędzy. TIRC zawarła również umowę z Departamentem Więziennictwa, aby ułatwić przesłuchania powodów i przeprowadzić je metodą wideokonferencji. Po raz kolejny oznacza to znaczne oszczędności w kwestii czasu i pieniędzy, ponieważ eliminuje konieczność podróżowania po całym stanie w celu przeprowadzenia niezbędnych przesłuchań.

Wreszcie TIRC udało się uzyskać nieodpłatną pomoc w postaci usług prawników z wielu dużych kancelarii prawniczych w Chicago. Prawnicy ci będą wspomagać dyrektora wykonawczego w prowadzeniu dochodzeń, dzięki czemu stan dodatkowo zaoszczędzi znaczne kwoty.

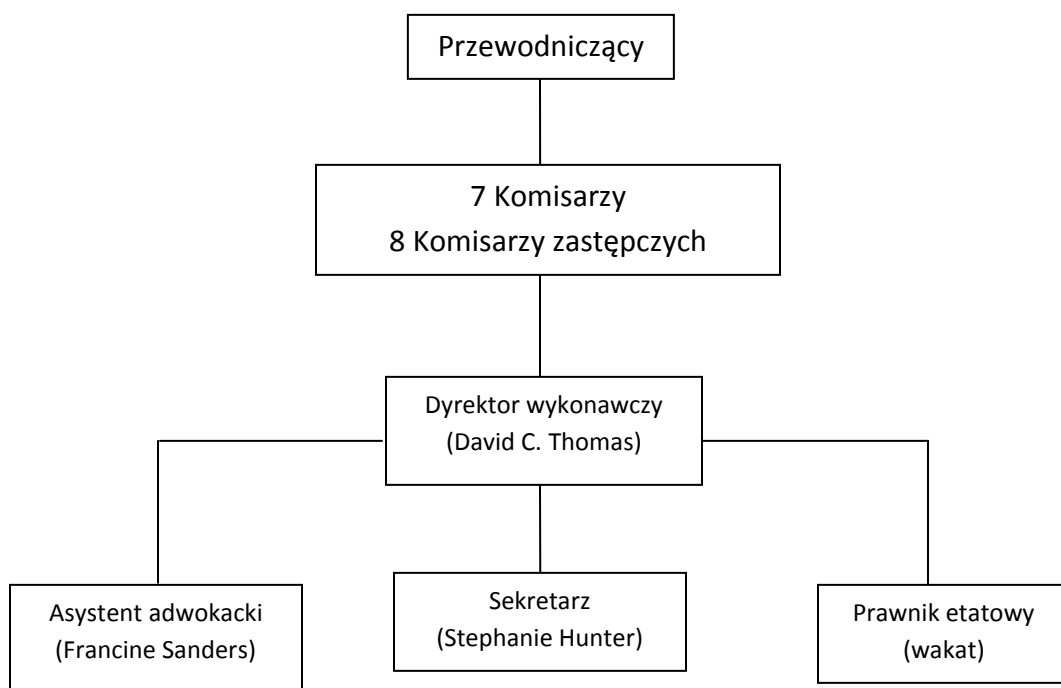
KOMISJA STANU ILLINOIS DS. PRZECIWDZIAŁANIA TORTUROM CZŁONKOWIE ZARZĄDU

Komisarze	Kategoria	Data powołania na stanowisko
Cheryl Stark (Przewodnicząca)	Była sędzia / Była członkini AUSA	31 lipca 2010 r.
Leonard Cavise	Wykładowca na wydziale prawa	31 lipca 2010 r.
Charles Dahm	Obywatel	20 września 2013 r.
John Mathias, Jr.	Obrońca w sprawach karnych	20 września 2013 r.
Hippolito (Paul) Roldan	Obywatel	31 lipca 2010 r.
Marcie Thorp	Były prokurator	31 lipca 2010 r.
Neil Toppel	Były obrońca publiczny	31 lipca 2010 r.
Rob Warden	Obywatel	31 lipca 2010 r.

Komisarze zastępczy	Kategoria	Data powołania na stanowisko
Wakat	Były sędzia / Były członek AUSA	
Craig Futterman	Wykładowca na wydziale prawa	25 lutego 2013 r.
Doris Green	Obywatel	31 lipca 2010 r.
Wakat	Obrońca w sprawach karnych	
Wakat	Obywatel	
Wakat	Były prokurator	
Wakat	Były obrońca publiczny	
Wakat	Obywatel	

KOMISJA STANU ILLINOIS DS. PRZECIWDZIAŁANIA TORTUROM

**JESTEŚMY TUTAJ, ABY SŁUŻYĆ PAŃSTWU POMOCĄ.
ZAPRASZAMY DO KONTAKTU W CHWILI DOGODNEJ DLA
PAŃSTWA.**

KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS
(Illinois Human Rights Commission)

**James R. Thompson Center
100 West Randolph Street, Suite 5-100
Chicago, IL 60601
Telefon: (312) 814-6269
Fax: (312) 814-6517**

LUB

KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA STANU ILLINOIS
(Illinois Human Rights Commission)

**William G. Stratton Building
Room 802
401 South Spring Street
Springfield, IL 62706
Tel.: (217) 785-4350
Fax: (217) 524-4877
Witryna internetowa: www.state.il.us/ihr**

**Martin R. Castro, Przewodniczący
N. Keith Chambers, Dyrektor wykonawczy**

**DOKUMENT WYDRUKOWANY PRZEZ WŁADZE STANU ILLINOIS
GRUDZIEŃ 2013 R.**